

Yazan : DUYGU ÖZGÜL

Ülke: İSPANYA

Şehir : SANTIAGO DE COMPOSTELA

Koordinatör Kuruluş : DON BOSCO

Ev sahibi Kuruluş : DON BOSCO

Proje Adı : CSC EUROPA

Başlama Tarihi : 01.10.2016

Bitiş Tarihi : 31.07.2017

E-posta : duyguzgl@yahoo.com

Herkese İspanya, Santiago de Compostela'dan selamlar.

Öncelikle türlü nedenlerden unutulup geciken raporumu 2 ay gecikmeli yazdığım için sizlerde özür diliyorum. Ben raporuma İspanya'ya gelmeden önceki süreci anlatarak başlamak istiyorum; çünkü benim için çok uğraştırıcı olmuştu. İspanya Konsololuğu'nun internet sitesi bu konuda çok zayıf ve aracı kurumlar uzun dönemli vize başvurularına bakmıyorlar. Bu nedenle bu konularda tecrübeli birini tanımayan birinin birçok defa konsolosluğa gidip gelmesi gerekebilir.

İlk olarak EVS projesi yapmak için İspanya Konsolosluğu'na bizzat gitmek üzere aracı kurumdan randevu alınıyor. Uzun dönemli vize başvurusu için konsolosluğa D tipi ulusal vize formunu eğitim görecekmış gibi dolduruyorsunuz(formda iş/aile/eğitim kategorileri var). Daha sonraki süre zarfında gereken tüm belgeleri hazırlayıp her şey tam gittiğiniz durumda başvurduğunuz günden yaklaşık 2 hafta sonra başvuru sonucunuzu öğrenebiliyorsunuz.İspanya Konsolosluğu diğer ülkelerden farklı olarak çok önem verdiği iki belge var bence. İlki sağlık raporu: bu rapor en basit şekilde bir sağlık ocağından veya küçük bir hastaneden alınan heyet raporu olabilir. Sağlık raporu ile ilgili önemli detay "2005 yılı uluslararası sağlık heyeti tarafından belirlenen bulaşıcı ve toplumsal sağlığa zararlı hastalıkları taşımamaktadır." cümlesini taşımak zorunda olduğudur.Sizin medikal geçmişinizi tanıyan bir aile doktorunuz var ise bu raporu direk ondan hiç para vermeden de alabilirsiniz; ancak aksi halde özel veya devlet hastanelerinden ücret karşılığı almanız gerekecektir.(her devlet hastanesinde heyet raporu 200 tl karşılığında verilmektedir.)

Diğer önemli bir belge ise adli sicil kaydı. Bu ve sağlık raporu alması kolay belgeler gibi görünebilir ancak bu iki belgenin önce orijinal türkçe hallerini apostillettirip daha sonra bu apostilli iki belgeyi noter onaylı bir tercümanlık ofisinde ingilizce veya ispanyolcaya çevirtip daha sonra tekrar çevrilmiş belgeleri apostillettirmek gerekiyor. Apostil, bir belgenin uluslararası geçerliliği olduğunu kanıtlayan bir onay olup kaymakamlıklarda ücretsiz yaptırılabilir. Diğer, tercüme, noter onayı ve

sağlık raporu gibi masraflarınızın hepsinin fiş/faturasını saklamayı unutmazsanız ev sahibi kurumunuza gösterip geri alabilirsiniz.

Bu iki belge dışında EVS projesiyle ilgili her belge(anlaşma sözleşmesi, sağlık sigortası vs. bu konuda gönderici kurumumuz Gençtur oldukça yardımcı oluyor zaten), sponsor gösteren dilekçe(sponsorunuz ailenizden biriye bunu kanıtlayan nüfus kayıt örneği), sponsorunuzun gelir belgeleri, banka hesap dökümleri(burada da not düşmek isterim altın hesabı göstermek mümkün olmuyor para karşılığının kestirilemediği gerekçesiyle sadece tl veya döviz hesaplarını kabul ediyorlar) ve son olarak pasaport ve fotoğraf isteniyor. Bütün bu belgelerinizin ıslak imzalı orijinal halleri yanınızda olmalı ve ayrıca hepsinin birer fotokopisini götürmelisiniz çünkü sadece fotokopileri alıyorlar(orijinalleri gene de görmek istiyorlar).

Konsolosluktaki başvuru süreci ise şöyle: herkesi saat 10.00'da çağırıyorlar ancak randevu alınma sırasında başvuranlar teker teker içeri çağırılıyor. Yani 1-2 saat beklemeniz gerekebilir. İçeride 1 yada 2 masa çalışıyor ve belgelerinizi teslim ettiğinizde herşey orada önce inceleniyor ve değişmesi gereken bir şey varsa orda değiştirebiliyorsunuz. Eksik veya yanlış bir belge götürürseniz bir hafta içerisinde saat 14.30 dan sonra gelerek düzeltmelerinizi teslim etme imkanı tanıyorlar, bir hafta içinde gitmezseniz başvurunuz iptal ediliyor. Yaklaşık 2 hafta içinde başvurunuz sonuçlandığında telefonla araniyorsunuz ancak sonucu katiben telefonda söylemiyorlar. Konsolosluga gittiğinizde öğrenebileceğiniz belirtiliyor sadece.

Gelmeden önceki süreci özetlediğime göre şimdi buradaki ilk ayımı ve Santiago'yu anlatarak başlayabilirim. Geldiğim ilk hafta yoğun bir oryantasyon / belediye binası ve polis karakoluna başvuru süreci ile geçti. Burada katıldığım proje benim dışımda 4 gönüllüyü daha kapsıyor. Hepimiz genel olarak her mahallede bulunan bir sosyokültürel merkezde çalışıyoruz; ancak her gönüllünün merkezi farklı. Bu nedenle ilk hafta teker teker her merkezi gezdik ve genel olarak ne aktiviteler yaptıklarını ve bizim neler yapabileceğimizi tanıttılar. 2 yıl önce buraya EVS ile gelip burada kalmış bir Türk arkadaş bize şehri gezdirdi ve kendi deneyimlerini anlattı.

Santiago çok küçük bir şehir ancak buradaki katedralin hristiyanlar için çok büyük bir önemi var: Anlatılanlara göre, İsa'nın 12 havarisinden biri olan St. James'in bedeni ölümünden çok sonra Kudüs'te bulunup gemilerle buraya taşınıp tekrar gömülüyor. Bu havarilerin hristiyan dininde önemi çok büyük ve insanlar kendi kurtuluşlarını bu katedrale yapacakları hac'da bulacaklarını düşünüyor ve yaşadıkları yerlerden çok zor koşulları aşarak buraya geliyorlar. Bu hac eylemi yüzyıllar içinde evrilerek şu ankituristik halini ve adını (Camino de Santiago / Santiago yürüyüşü) alıyor. Santiago'ya gelen birçok farklı yürüyüş yolu var ve bu yollardan herhangi birinden başlayıp yolculuğu katedralde bitiriyorlar. Tam olarak emin değilim ama yürüyerek minimum 100 km ve bisikletle 200 km'yi aştığınızda yürüyüş sertifikası alabiliyor ve Camino de Santiago'da büyük önem taşıyan ve buradaki en önemli otel olan bir binada akşam yemeği ve bir gecelik konaklama kazanabiliyorsunuz. Şu anda bunu dini nedenlerden yapan birçok insanın yanısıra sportif, doğal aktivite olarak yapan birçok turist de var. Turizmin çok yoğun olduğu bir şehir olduğu için diğer küçük Avrupa şehirlerine göre çok daha fazla imkan var burada ve aradığınız her şeyi bulabiliyorsunuz. Bunun dışında Santiago'yla ilgili (veya genel olarak Galiçya ile ilgili) bilinen en önemli diğer şey ise havası; çünkü İspanya'nın genelinin aksine Galiçya çok yağışlı bir bölge. Gelmeden önce de ev sahibi kurum bizi şiddetle uyardı ve getirdiğimiz ayakkabı ve kıyafetler konusunda dikkatli olmamızı söylediler; çünkü burada neredeyse İngiltere'den bile daha çok yağış oluyor ve havası çok nemli. Hatta o kadar nemli ki evlerde havadaki

fazla nemi alması için bir alet kullanılıyor. Bu aleti kullanmadığınız takdirde nem yüzünden evi ısıtmak çok güç oluyor. Yağışın çok olduğu bir bölge olmasına rağmen güneş açtığında şortla bile dışarı çıkabildiğiniz güzel havaları kışın bile yakalamak mümkün. Şansımıza bu sene güneşli günler her zamankinden çok olsa da ben dahil hemen her gönüllü geldiği ay hasta oldu; çünkü gerçekten havaya uyum sağlamak zor oluyor. Hatta ben ilk ayımı baştan sonra hasta geçirdiğimi bile söyleyebilirim.

Sanırım genel özetlemelerden sonra buradaki hayatımı, rutinimi ve ilk ayın sonunda gittiğimiz varış eğitimini anlatmaya geçebilirim. Ev sahibi kurumun olanaklarından gayet memnunum. Şehrin en güzel ve merkezi olan bir caddede 5 odalı bir evde kalıyoruz. Program da 5 kişilik (Almanya, Danimarka, Hırvatistan ve Avusturya'dan gelen ev arkadaşlarım var.) olduğu için herkese 1'er oda düşüyor ve kimse oda paylaşmak zorunda kalmıyor ve hatta benim odam gibi bazı odalarda 1'den fazla yatak bile var. Tabi uzun yıllardan beri her yıl gelip giden gönüllülerin izlerini her yerde görmek mümkün. Herkesin kendi kitabını bıraktığı küçük ama zengin bir kitaplığımız bile var. Bütün yaşanmışlıklar güzel izler bırakmış olsa da eşyalar doğal olarak baya eskidi; ama ev sahibi kurum her yıl birkaç tane yenileyerek bu durumu düzeltmeye çalışıyor. Ev dışında bizlere bisiklet imkanı da sundular. Çoğu insan engembeli bir şehir olduğu için tercih etmese de, benim merkezime giden yol çok engembeli olmadığından ben kurumumdan bisiklet aldım. Bisikletleri yıllık olarak, yılın sonunda bize 25'ini iade etmek üzere, 50 euro'ya kiralyorlar. Yağışlı olmayan günlerde bisiklet yolu olmamasına rağmen sorunsuz kullanabiliyorum; çünkü büyük şehirler gibi yoğun veya kaotik bir trafik yok burada. Kurum ihtiyacımız olan, ve karşılayabilecekleri her imkanı bize sunuyor. Ayrıca kaldığımız eve de 2 dk. mesafede olduğu için bisikletimin tekerleğini şişirmek veya basketbol oynamak için bile açık olduğu saatler oraya gidebiliyoruz. Son olarak kurumda İspanyolca dersleri de veriliyor. Yaklaşık olarak ilk 5-6 ay boyunca kurumla çalışan İspanyol bir öğretmenden haftada 2 kere sabahları 1'er saat İspanyolca dersleri alıyoruz. Her gönüllünün seviyesi aynı olmuyor tabiki. Ben buraya gelirken B2 seviyesini bitirerek gelmiştim. Bu nedenle benim derslerimle başlangıç veya orta seviyedeki gönüllülerin dersleri ayrı işleniyor. Özellikle İspanyolca eğitimi vermesi kurumun tamamen kendi inisiyatifinde ve bunu varış eğitiminde tanıştığım insanlardan öğrendimki çoğu kurum yapmayabiliyor.

Buradan eğitim haftasını anlatarak devam edeyim. Eğitimimizi Galiçya'nın başkenti Santiago olmasına rağmen en büyük şehri olan A Coruña'da aldık. Bu eğitim haftası ilk haftaki oryantasyondan çok daha yoğundu. A Coruña'nın merkezinin biraz dışında kalan bir üniversite kampüsünde 5 gün kaldık ve her gün sabah 09.00'dan akşam 22.00'a kadar eğitim devam etti. Bu yoğunluğa hasta oluşum hiç yardımcı olmadı tabi. Aktiviteler genel olarak EVS'in ayrıntılı açıklanması, gönüllülerin tanıtılması ve sorumlulukları, İspanya ve sağlık sigortası hakkında detaylı bilgiler, takım çalışması ve sosyal etkileşimi artırıcı etkinlikler, kültür tanıtımı ve bir huzurevinin gezilmesi üzerinedir. Tabi bu bahsi geçen aktivitelerin hepsini oyunlara, skeçlere dökerek daha eğlenceli bir eğitime dönüştürülmüştü. Eğitime Galiçya, ve kuzey İspanya'da EVS yapan yaklaşık 25 gönüllü katıldı. Boş zamanımız çok olmasa da akşam yemeğinden sonra sosyalleşebilecek zaman bulabildik ve 1 hafta içinde birçok insanla tanışma, arkadaş olma fırsatı yakaladım. Galiçya'nın küçük bir bölge olması ve ulaşımın (tren) ucuz olması sayesinde birbirimizi sıklıkla ziyaret edebiliyoruz.

Çalıştığım merkez (CSC Castiñeriño) programdaki merkezlerin arasında tek özel olmayan merkez. Bütün merkezler devlete bağlı çalışsa da diğer merkezler özel olduğu için benimkine kıyasla daha çok imkana sahipler. Kendi projellerimizi yapmaya başladığımızda farklılaşacağız; fakat şu anda hepimiz çoğunlukla oyun odasında çocuklarla ilgileniyoruz. Diğer gönüllülerin aksine benim merkezimde haftanın her günü için belirlenmiş bir aktivite var ve ben de animatör ve süpervizörüm

olan Miguel'e yardımcı oluyorum. Salıdan cumaya her gün saat 17.00'ten 21.00'a kadar ve cumartesi günleri de sabah 10.00'dan 14.00'ye kadar çalışıyoruz. Salı günleri sanat ve el işleri; çarşamba günleri biyoloji ve bilim ve cuma günleri yemek pişirme aktiviteleri yapıyoruz. Perşembe ve cumartesi günü için belirlenmiş herhangi bir aktivite olmadığı için genelde sadece birkaç kişinin katılımı oluyor ve bu günler çocuklarla oyun oynayarak geçiyor. Burada çalışmaya başlamadan önce çocuklarla fazla etkileşimim yoktu ve ilk haftalar çocukların konuşmalarını çok iyi anlamadığım için biraz zor geçmişti. Şimdi merkezimdaki çocukları da tanıdıktan sonra çalışırken çok daha aktif olabiliyorum. Benim projemle ilgili beni hayal kırıklığına uğrattığını söyleyebileceğim tek şey ise bilgisayar laboratuvarındaki bilgisayarların eskiliği... Ben üniversitede ürün tasarımı okuduğum genel olarak dijital tasarım programlarına ve atolye çalışmalarına çok hakimim. Proje özetini okuduğumda da bu alanlarda aktif olabileceğimi ve dijital program kursları üzerine farklı birçok aktivite düzenleyebileceğimi düşünmüştüm ancak bilgisayarların eskiliğinden ötürü bu alanda maalesef çalışamayacağım. Şu anda aralık ayı sonu veya ocak ayı başı başlayacağım kendi aktivitemi oluşturmaktayım. Ben çocuk odasının dışında pek faaliyet gösteremediğimden çocuklara temel tasarım ilkelerini öğreten aktiviteler yapmayı planlıyorum. Bunda kendi kariyerimin ve aldığım eğitimin çok büyük payı var tabiki. Bu projede bana üniversitede öğretilen ilkeleri oyunlara ve elişi aktivitelerine dökerek ve süpervizörümün yardımıyla basitleştirerek çocuklara sunacağım.

Son olarak tatil günlerini de anlatarak raporumu bitirmek istiyorum. Çalıştığımız her ay için 2 günlük tatil hakkımız var. Benim durumumda projem 10 aylık olduğu için toplamda 20 gün tatil hakkım var. Ev sahibi kurumumuz bunlar teker teker kullanmak yerine en az 3-4 gün birden kullanmamızı tercih etse de çalıştığımız kurumların koordinatörlerinin onayı olduğu sürece izin günlerini istediğimiz her an kullanabiliyoruz. Ne kadar bu 20 günü tutumlu kullanmaya çalışsam da aralık ayı sonunda neredeyse yarısını harcamış olacağım; çünkü İspanya'dayken ve benim gibi bir çok şehirde yaşan insanlarla tanışmışsanız dolaşmadan durmak çok zor oluyor. Umarım raporum yeterince bilgilendiricidir. Buradaki ilk ayımda yaşadığım bir takım talihsizlikler sonucu geçen haftaya kadar telefonum veya fotoğraf makinem yoktu. Bu nedenle ilk raporumu fotoğrfsız yolluyorum; ancak gelecek raporlarımı Santiago'yu ve buradaki hayatımı anlatan fotoğraflar eşliğinde yollayacağım.

İspanya'dan sevgiler,

Duygu Özgül